

РЕШЕНИЕ

№ 649

гр. Благоевград, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно
наказателно дело № 20231210200169 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на “...” ЕООД, с ЕИК 203265867, със седалище и
адрес на управление ..., представлявано и управлявано от управителя си ..., с
ЛНЧ *****, със съдебен адрес: чрез адв. Н. Б. от АК - Благоевград
против Наказателно постановление (НП) № 42-0003869 от 10.11.2022 година
на ИД Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от
министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАвП, чл.189 ал.12
от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на дружеството-жалбоподател за
административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за
автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от
15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за
автомобилните превози е наложена „имуществена санкция” в размер на
3000.00 (три хиляда) лева.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваното
наказателно постановление, като се твърди, че НП е издадено при нарушаване
на материално правните и процесуални норми. Развиват се съображения, че
нарушението не е осъществено, същото не е доказано, както и това, че случая
е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Сочи се, че в случая европейското

законодателство е регламентирало в Директива 2006/126/ЕО условията за издаване, подновяване или замяна на европейско свидетелство за управление на МПС, която е приложима в случая, а не Наредба № 36/15.05.2006г. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени изцяло наказателното постановление, като неправилно и законосъобразно.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател не се явява управителя, представлява се от ангажиран процесуален представител – адв. Н. Б., която поддържа жалбата, сочи доказателства в подкрепа на тезата си и излага становище по същество, включително и представя писмени бележки, като моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. Претендира присъждане на разноски по делото за един адвокат.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по същество, като с нарочно писмо изразява становище, че наказателното постановление е съобразено с материалния и процесуален закон и моли същото да бъде потвърдено. Излага писмено възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Районна прокуратура Благоевград, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по същество.

Районният съд, след като съобрази доводите на страните, събраният доказателствен материал и закона, установи следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

След анализ на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

С ангажираните по делото писмени и гласни доказателства се установи по категоричен и безпротиворечив начин от фактическа страна, че на 28.09.2022г., около 14.30ч., в сградата на ОО „Автомобилна администрация“ – Благоевград е извършена тематична проверка на “...” ЕООД, с ЕИК 203265867, със седалище и адрес на управление ..., представлявано и управлявано от управителя си ..., с ЛНЧ *****, в качеството му на превозвач, притежаващо Лиценз № 22719 от 19.11.2020г., с 15 броя издадени копия от лиценза. Проверката е възложена с нарочна заповед и осъществена

на 28.09.2022г. от свидетелите Г. Г. и К. Р., двамата служители на РД „АА“ – София за проверяван периода от 01.03.2022г. до 01.08.2022г., като са проверени изискани и представени от дружеството писмени документи и са направени справки в информационната система на ИА „АА“ – София. Проверката е започнала с изпращане до дружеството-превозвач на Известие с рег. № 12-00-00-838 от 31.08.2022г. (лист 51 от делото). Установено е при проверката, че превозвачът „...“ ЕООД, с ЕИК 203265867 е допуснал водача ... с ЛНЧ 1002290103 да управлява МПС Волво от категорията N3 с рег. № ..., като е осъществил обществен международен превоз на товари на 30.03.2022г. с водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, определено с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 на МТ по чл.152 ал.1 т.2 от ЗДвП, като водача не притежава валидно Удостоверение за психологическа годност за превоз на товари, видно от справка в информационната система на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – справка в Регистъра за психологически изследвания на водачите за явяване на психологическо изследване, като превоза е извършен от Италия до Нидерландия, видно от товарителница CMR (ЧМР) от 30.03.2022г. и извлечение от картата на водача № G110000017396002. Проверяващите служители приели, че процесното дружество е осъществило нарушение, изразяващо се в допускане, като превозвач извършването на международен превоз на товари от водач, който не отговаря на изискванията за психологическа годност, тъй като не притежава удостоверение за психологическа годност, след като е сключил трудов договор с българско търговско дружество-превозвач. За установеното нарушения на 28.09.2022г. актосъставителят Г. С. Г. съставил на дружеството-жалбоподател „...“ ЕООД, с ЕИК 203265867, в присъствието на свидетеля К. Б. Р. и упълномощеното лице ..., Акт за установяване на административно нарушение № 329243 от 28.09.2022г. (лист 6 от делото). В акта е посочено, че установеното нарушение е квалифицирано, като административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАвП във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ и същият е връчен срещу подпис на упълномощеното лице. При връчването на акта не са отразени възражения на упълномощеното лице. Писмени възражения в законоустановения срок не са постъпили. Въз основа на този акт, на 10.11.2022г. ИД Директорът на РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАвП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, издал

обжалваното Наказателно постановление № 42-0003869 от 10.11.2022г. (лист 7 от делото), с което за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози, във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, наложил на дружеството-жалбоподател "...“ ЕООД, с ЕИК 203265867, със седалище и адрес на управление ..., представлявано и управлявано от управителя си ..., с ЛНЧ *****, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози, „имуществена санкция“ в размер на 3000 (три хиляди) лева. НП е връчено лично и срещу подпис на управителя Димитриус Спанос на 09.01.2023г., като в законоустановения срок, на 20.01.2023г. е подадена разглежданата в настоящото производство жалба с вх. № 52-00-56-9109/2/ от 20.01.2023г. по регистъра на РД „Автомобилна администрация“ – София.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с разпита на свидетелите - актосъставителя Г. С. Г. и свидетеля по установяване на нарушението и съставяне на акта К. Б. Р., които са категорични, че на посочената в акта дата, час и място при извършената тематична проверка на дружеството-жалбоподател установили въпросното нарушение, относно липсата за конкретния водач на удостоверение за психологическа годност и извършването от същия на международен превоз на товари. Нарушението било потвърдено и от направена справка в информационната система на ИА „АА“ – София, където лицето не излязло, като такова, притежаващо удостоверение за психологическа годност за времето на извършеният транспорт. За това нарушени бил съставен и акт за установяване на административно нарушение и започнато административно-наказателно производство срещу дружеството-жалбоподател. Свидетелите установяват също, че от представено за транспорта ЧМР и разпечатката от картата на водача констатирали движение на автомобила и извършване на превоза, представляващ извършване на международен превоз. Сочат също, че превозвачът, в случая дружеството-жалбоподател изпраща шофьора на курс и затова приели, че дружеството е разпоредило извършването на транспорта, с което и реализирало нарушението. Свидетелите установяват, че водача на товарния автомобил в случая е гръцки гражданин и е притежавал валидно СУМПС, издадено в Република Гърция.

От представеното Известие рег. № 12-00-00-838 от 31.08.2022г. (лист 51 от делото) до превозвачът "...“ ЕООД, с ЕИК 203265867 е видно, че същото е

върчено на дружеството-жалбоподател чрез пълномощника му ... на 07.09.2022г. в 11.00 часа, като е посочена дата и час на извършване на проверката – 28.09.2022г. от 11.00 часа. С известието е указано на проверяваното дружество да представи съответни документи свързани със всички водачи, управлявали МПС с рег. № на дружеството и със самите МПС за периода от 01.03.2022г. до 01.08.2022г. , като изрично е записано, че следва да се представят удостоверения за психологическа годност на водачите на товарни автомобили, чужди граждани няма посочено в известието.

От представения Констативен протокол за извършена тематична проверка с рег. № 12-00-00-838/126/28.09.2022г. (лист 64-68 от делото) се установява, че свидетелите Г. С. Г. и К. Б. Р. , двамата служители на РД „АА“ – София извършили проверка на дружеството-жалбоподател на 28.09.2022г., която обхващала период от 01.03.2022г. до 01.08.2022г. и въз основа на предоставените им документи и справки в информационната система на ИА „АА“ – София установили процесното нарушение, че превозвачът е допуснал извършването на международен превоз на товари с МПС – Волво 4Х2Т с рег. № от водача ... с ЛНЧ 1002290103, назначен като шофьор в дружеството, на 30.03.2022г. е извършил международен превоз на товари, с маршрут от Италия до Нидерландия, видно от ЧМР от 30.03.2022г. и от разпечатка от картата на водача № G110000017396002, който не отговаря на изискването за психологическа годност, определено с наредба по чл.7 ал.3 от ЗАВП и чл.152 ал.1 т.2 от ЗДвП, като водача не притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Представените от проверяваното дружество документи и направените при проверката изводи се вписали в протокола, както и това, че при проверката са съставени множество АУАН.

Видно от представената разпечатка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София от 28.09.2022г. е, че при направена проверка по име ... с ЛНЧ 1002290103 е установено, че същият не притежава валидно Удостоверение за психологическа годност, след 29.12.2018г., когато е изтекла валидността на последно издаденото му такова удостоверение.

Приложени и приети като доказателства по делото са и Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС (лист 24-25 от делото) и Заповед № 355 от

19.09.2022г. на ИА „АА“ (лист 26 от делото), удостоверяващи материалната компетентност на издателя на наказателното постановление.

По делото е представена Длъжностна характеристика за длъжност – Инспектор, в отдел Контрол на РД „АА“ – София, подписана от Г. С. Г. – Инспектор в ИА „АА“ (лист 19-23 от делото), удостоверяваща процесуалната компетентност на актосъставителя.

По делото е приложено нотариално заверено Пълномощно № 3424 и 3425 от 09.04.2022г. на нотариус № 415 на Нотариалната камара (лист 15-18 от делото), с което ..., с ЛНЧ *****, в качеството си на управител на “...“ ЕООД, с ЕИК 203265867, със седалище и адрес на управление ... е упълномощил ..., да представляват дружеството пред органите на Министерство на транспорта, както и пред ИА „Автомобилна администрация“, с права да присъства и участва при извършването на проверки, да представя документи, да подписва и получава АУАН и НП, свързани с дейността на дружеството и други правомощия.

От представеното ЧМР (CMR) от 30.03.2022г. е видно, че “...“ ЕООД, с ЕИК 203265867 е осъществило международен превоз на товари от Италия до Нидерландия с МПС с рег. № и водач ... с ЛНЧ 1002290103.

От представената разпечатка от карта на водача ... с ЛНЧ 1002290103 с № G110000017396002 се установява, че същият на 30.03.2022г. е осъществил международен превоз на товари с МПС (лист 13-14 от делото).

Представено е копие от Свидетелство за управление на МПС с № 003585366 (лист 109 от делото) на името ... с ЛНЧ 1002290103, роден на 21.08.1970г. в Атина, издадено от Република Гърция на 06.09.2017г., с валидност до 06.09.2032г., от което е видно, че водача притежава категории: А, В, С, D, BE, CE, DE.

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че с обжалваното наказателно постановление неправилно и незаконосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗавП във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, като е наложено административно наказание по чл.96г ал.1 предл.2 от ЗавП.

Обжалваното Наказателно постановление е издадено в съответствие с

установената за това императивна законова процедура и от компетентен орган /видно от заповед № Заповед № РД-08-30 от 24.01.2020 г. на МТИТС и Заповед № 355 от 19.09.2022г. на ИА „АА“/. Както в акта, така и в НП е отразено, че административно-наказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и сроковете по чл.34 от ЗАНН. Оплакването, че в случая не е спазена разпоредбата на чл.57 ал.1 т.8 от ЗАНН, като наказващият орган не е посочил отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, с оглед императивния характер – вид и размер на предвиденото наказание за това нарушение, обуславя неоснователност на така формулираното възражение на защитата. Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството.

С обжалваното наказателно постановление от обективна страна се ангажира административнонаказателната отговорност на търговеца-жалбоподател за допуснато от него нарушение на чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП, според който законов текст, лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за психологическа годност, определени с наредбата по чл.7 ал.3 и чл.12б ал.1 от същия закон и чл.152 ал.1 т.2 от Закона за движение по пътищата. Както в АУАН, така и в обжалваното НП на дружеството жалбоподателя е вменено допускане на административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАВП. В тежест на административнонаказващият орган е да докаже изложените фактически положения, възприети от същия, въз основа на които е приложил съответната санкционна норма. От събраният

по делото доказателствен материал се установява по безспорен и категоричен начин, че дружеството-жалбоподател е носител на Лиценз № 22719 от 19.11.2020г., с 15 броя издадени копия от лиценза, за осъществяване на международен превоз на товари, поради което същият има качеството на превозвач. Именно поради последното и в това си качество, търговеца в проверявания период от 01.03.2022г. до 01.08.2022г. притежава товарен автомобил Волво от категорията N3 с рег. № ..., с които извършвал международен превоз на товари, както и е било в трудово правни отношения с лицето ... с ЛНЧ 1002290103, роден на 21.08.1970г., гръцки гражданин, като шофьор на товарен автомобил за международни превози. По тези обстоятелства страните не спорят, поради което съдът ги приема за безусловно установени. Не е спорно, а и това се установява от приложената справка от Регистър на психологическите изследвания на водачите от информационната система на ИА „АА“ – София, че водача ..., гръцки гражданин, като работещ в българско търговско дружество “...” ЕООД, с ЕИК 203265867, към 30.03.2022г., съгласно АУАН и НП (по ЧМР от 30.03.2022г.) не е притежавало удостоверение за психологическа годност, издадено му по съответния ред, установен в Република България към този момент, както и това, че същият е осъществил международен превоз на товари на 30.03.2022г. с МПС с рег., собственост на дружеството-жалбоподател, от Италия до Нидерландия, видно от представеното ЧМР от 30.03.2022г. и разпечатка от картата на водача Пагонис. В случая обаче, водача ... е гръцки гражданин, не притежаващ удостоверение за психологическа годност, издадено в Република България, но същият притежава валидно СУМПС, издадено от компетентните органи на Република Гърция. Съгласно разпоредбата на чл.151а от ЗДвП, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл.151 от ЗДвП. Свидетелството за управление на МПС, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България, когато свидетелството е издадено от държава – членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по Споразумението на Европейското

икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, съгласно чл.161 т.5 от ЗДвП. Доколкото в случая не е установено водачът ... да има статут на постоянно или продължително пребиваващ на територията на Република България, то за него, не е налице задължение или необходимост да поиска замяна на издаденото от компетентните органи на Република Гърция СУМПС с българско такова, с оглед предвидената в чл.11 от Директива 2006/126/ЕО и в хипотезата на чл.162 ал.6 от ЗДвП. Видно от разпоредбата на чл.1 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. е, че сред лицата, за които се определя изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания, липсват чуждестранни граждани – с изключение на чужденците, дългосрочно пребиваващи в Република България, и българските граждани с чуждестранни свидетелства за управление на МПС. Именно поради факта, че водача ..., извършил международния превоз на товари за сметка на дружеството-превозвач е извън тази категория чужденци, то той изобщо не е субект на Наредба № 36 от 15.05.2006г. и неговото валидно СУМПС за съответните категории, на територията на Република България, с оглед разпоредбата на чл.161 т.5 от ЗДвП, удостоверяват и психологическата му годност, като водач на превозно средство за превоз на товари за срока на административна валидност на свидетелството. Водачите, осъществяващи международен превоз на товари са длъжни да представят удостоверение за психологическа годност тогава, когато удостоверяването на такава не е част от придобитата правоспособност за управление на МПС за дадена категория.

Именно с оглед на изложеното, съдебният състав счита, че не се доказва от обективна страна, че дружеството-жалбоподател е осъществило вмененото му при допустителство административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от ЗАвП, което обуславя незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление, водещо като правна последица до неговата отмяна.

Предвид гореизложеното и на основание чл.63д от ЗАНН (изм. ДВ бр.94 от 2019 г., в сила от 29.11.2019 г.), след като установи незаконосъобразността на обжалваното наказателно постановление, съдът намери искането на защитата за присъждане на разноси по реда на АПК за основателно, поради което същото следва да бъде уважено. Така претендираните разноси от страна на дружеството-жалбоподателя "...“ ЕООД, с ЕИК 203265867 са в

размер на 800 (осемстотин) лева представляващи адвокатски хонорар, които съдът намира за допустима, основателна, но недоказана по размер. Видно от приложения договор за правна услуга от 17.01.2023г. на адв. Н. Б. са заплатени напълно и в брой 800 лева за процесуално представителство по настоящото дело. Административно-наказващия орган релевира възражение за прекомерност на така заплатеното възнаграждение в случай, че същото надвишава размера, предвиден в чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Намаляването на заплатеното адвокатско възнаграждение е допустимо до минимално определения размер, съгласно чл.36 от Закона за адвокатурата, препраща към Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от Висшия адвокатски съвет, в действащата към сключване на договора за правна помощ редакция. Районният съд намира за необходимо да посочи, че приложима е редакцията на цитираната наредба именно към датата на сключване на договора за правна помощ, към който момент страната е договорила адвокатското възнаграждение съобразно установения в наредбата минимален размер. Съгласно чл.18, ал.2 във връзка с чл.7 ал.2 т.2 от Наредбата, за защита по дела с определен интерес възнагражденията при интерес от 1000 до 10 000 лв. е 400 лева плюс 10 % за горницата над 1000 лева. Ето защо съотнесено към размера на наложената с наказателното постановление имуществена санкция в размер на 3000 лева, определеният по реда на Наредбата минимален размер на адвокатското възнаграждение възлиза именно на сумата 600.00 лева. Предвид горното, независимо от правната и фактическа сложност на делото, доколкото жалбоподателят претендира присъждане на разноски за заплатено от него адвокатско възнаграждение в размер на установения с Наредбата минимум, основателно се явява направеното от наказващия орган възражение за неговата прекомерност, за сумата от 200 лева, над приетият размер от 600 лева. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на АПК разноските в размер на 600 лева следва да бъдат възложени в тежест на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, която е юридическото лице, съгласно чл.2 ал.3 от ЗАВП, в чиято структура е включен административният орган, издател на оспореното наказателно постановление.

Водим от горното и на основание чл.58д от ЗАНН във връзка с чл.63 ал.2 т.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление № 42-0003869 от 10.11.2022 година на ИД Директора РД „Автомобилна администрация“ - София, определен от министъра на МТИТС за длъжностно лице по чл.92 ал.2 от ЗАвП, чл.189 ал.12 от ЗДвП и чл.47 ал.2 от ЗАНН, с което на “...” ЕООД, с ЕИК 203265867, със седалище и адрес на управление ..., представлявано и управлявано от управителя си ..., с ЛНЧ *****, със съдебен адрес:, за административно нарушение по чл.7а ал.2 предл. последно от Закона за автомобилните превози във връзка с чл.8 ал.1 от Наредба № 36 от 15.05.2006г. на МТ, на основание чл.96г ал.1 предл.2 от Закона за автомобилните превози е наложена „имуществена санкция” в размер на 3000.00 (три хиляда) лева.

ОСЪЖДА административно-наказващият орган Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - София да заплати на “...” ЕООД, с ЕИК 203265867, със седалище и адрес на управление ..., представлявано и управлявано от управителя си ..., с ЛНЧ *****, сумата 600 (шестстотин) лева, представляващи направените в хода на съдебното производство разноси за един адвокат.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд - Благоевград.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____